

10/04/2026

Μητροπολίτης Κερκύρας: «Οι σύγχρονοι Πιλάτοι ζουν ανάμεσά μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος χοροστάτησε στον Εσπερινό της Αποκαθλώσεως στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Υπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης, Αγίου Βλασίου και Αγίας Θεοδώρας της Αυγούστας το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής, 10 Απριλίου 2026,

Στο κατανυκτικό κλίμα συνέβαλε ο βυζαντινός χορός του Ιερού Ναού, υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Λαβράνου, ο οποίος απέδωσε άρτια τους ύμνους της ημέρας, ενώ πλήθος πιστών συνέρρευσε με ευλάβεια για να συμμετάσχει στην ιερά ακολουθία.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος, απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα, κάλεσε τους πιστούς να ατενίσουν τον Κύριό μας, τον εσταυρωμένο Ιησού Χριστό επάνω στον Σταυρό, μέσα στο πένθιμο και κατανυκτικό κλίμα της Αγίας και Μεγάλης Παρασκευής, ημέρας βαρυπενθούσας για κάθε Ορθόδοξο Χριστιανό. Τόνισε ότι η ημέρα αυτή στρέφει την προσοχή και τη σκέψη μας στη Μεγάλη Παρασκευή του Γολγοθά στα Ιεροσόλυμα, αλλά και σε όλα εκείνα τα πρόσωπα που συνδέθηκαν με το Πάθος και τη Σταύρωση του Κυρίου.

Ιδιαίτερα στάθηκε στο πρόσωπο του Ποντίου Πιλάτου, τον οποίο χαρακτήρισε ως κεντρική μορφή της ευθύνης για την άδικη καταδίκη του Χριστού. Όπως ανέφερε, ο Πιλάτος, ως αντιπρόσωπος του Καίσαρα και φορέας της ρωμαϊκής εξουσίας, συγκέντρωνε στα χέρια του την απόλυτη δικαιοδοσία. Ήταν έμπειρος κριτής, γνώστης του δικαίου, και είχε ενώπιόν του πολλούς καταδίκους. Όμως, εκείνη την ημέρα, βρέθηκε μπροστά σε έναν άνθρωπο διαφορετικό από όλους τους άλλους.

Ο Χριστός, όπως περιέγραψε ο Σεβασμιώτατος, δεν έμοιαζε με κοινό κατηγορούμενο. Η μορφή Του είχε ευγένεια και αρχοντιά, το βλέμμα Του ήταν γλυκό και ειρηνικό, ενώ το πρόσωπό Του, αν και σημαδεμένο από τη μαστίγωση και την ταλαιπωρία, μαρτυρούσε την αθωότητά Του. Όλα επάνω Του φανέρωναν έναν αγνό και δίκαιο άνθρωπο. Έτσι, ο Πιλάτος, με την εμπειρία που διέθετε, δεν άργησε να αντιληφθεί ότι είχε μπροστά του έναν αθώο.

Ωστόσο, όταν επιχείρησε να τον αθώσει, παρουσιάζοντάς τον ενώπιον του λαού, συνάντησε την έντονη αντίδραση του όχλου. Τότε ακούστηκε η απειλή, «ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος» (Ιω. 19, 12). Μπροστά στον φόβο της απώλειας της εξουσίας και στις πιέσεις των ανθρώπων, ο Πιλάτος υποχώρησε. Ενώ γνώριζε την αλήθεια, δεν τόλμησε να την υπερασπιστεί. Έτσι, με μία πράξη που φαινομενικά έμοιαζε ουδέτερη, παρέδωσε τον αθώο στον θάνατο, περιφρονώντας το δίκαιο και το νόμο.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι ο Πιλάτος στάθηκε ενώπιον της Αλήθειας, αλλά δεν την αγκάλιασε. Όταν ρώτησε τον Χριστό «τι έπραξες;», έλαβε την απάντηση ότι Εκείνος μαρτυρεί περί της αληθείας. Και όμως, παρότι η Αλήθεια βρισκόταν μπροστά του, δεν μπόρεσε να την ακολουθήσει.

Στη συνέχεια, τόνισε με έμφαση ότι ο Πιλάτος δεν αποτελεί μόνο πρόσωπο του παρελθόντος, αλλά ζει και σήμερα.

Ζει μέσα στο χαρακτήρα εκείνων που θέτουν υπεράνω όλων το συμφέρον τους, που υπηρετούν τη σκοπιμότητα και την ιδιοτέλεια, που γίνονται φίλοι της ανομίας και εχθροί της αλήθειας. Ζει όχι μόνο σε μεμονωμένα πρόσωπα, αλλά και σε εξουσίες και ισχυρούς της γης, οι οποίοι νομοθετούν χωρίς Θεό, αγνοούν την ιερότητα της ανθρώπινης ζωής και περιθωριοποιούν την πίστη και τη φωνή της Εκκλησίας.

Επεσήμανε ακόμη ότι ο Χριστός σταυρώνεται και σήμερα, όχι με καρφιά, αλλά με την αδιαφορία, την αμφισβήτηση και την περιφρόνηση των ανθρώπων.

Σταυρώνεται όταν η αγάπη Του απορρίπτεται, όταν το μήνυμά Του αλλοιώνεται και όταν η Εκκλησία Του διώκεται ή γελοιοποιείται. Και όμως, μέσα σε αυτή τη σκοτεινή πραγματικότητα, ο εσταυρωμένος Ιησούς δεν είναι μόνο θρήνος, αλλά και ελπίδα. Διότι ακόμη και επάνω στον Σταυρό, παραμένει η Αλήθεια που δε νικιέται. Η σιωπή Του είναι ισχυρότερη από κάθε ανθρώπινη φωνή και η ταπείνωσή Του υπερβαίνει

κάθε κοσμική δύναμη.

Καταλήγοντας, ο Σεβασμιώτατος έθεσε ενώπιον των πιστών καίρια ερωτήματα. Συγκεκριμένα είπε, «θα γίνουμε και εμείς Πιλάτοι ή μαθητές του Χριστού; Θα σταθούμε ουδέτεροι ή θα ομολογήσουμε την πίστη μας; Θα νίψουμε τας χείρας μας ή θα απλώσουμε τα χέρια μας προς τον Εσταυρωμένο Νυμφίο;».

Προέτρεψε όλους να μην επαναλάβουν το λάθος εκείνων που πρόδωσαν την Αλήθεια για χάρη της ευκολίας, αλλά να σταθούν με θάρρος, πίστη και αγάπη δίπλα στο Χριστό. Διότι, όπως τόνισε, η ιστορία του Πάθους δεν τελειώνει επάνω στον Σταυρό, αλλά οδηγεί στην Ανάσταση του Κυρίου μας.

Τέλος, ευλόγησε τους πιστούς, ενώ τούς ενθάρρυνε σε πνευματικό αγώνα, μετάνοια και σταθερότητα στην πίστη, ευχόμενος σε όλους δύναμη για την πορεία προς την Ανάσταση και ένα ευλογημένο, φωτεινό και σωτήριο Άγιον Πάσχα.

